

Sygn. akt IV U 984/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lipca 2014r. w S.

odwołania T. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 17 czerwca 2013 r. Nr (...) -2/20

w sprawie T. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

oddala odwołanie.

Sygn.akt: IV U 984/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.21 ust.1 i ust.2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił T. K. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła T. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Podniosła, iż decyzja organu rentowego jest błędna w zakresie, w jakim uznaje, że nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. Wskazała, że niezdolność do pracy powstała jeszcze w latach 90-tych XX wieku i przez kolejne lata leczyła się na schorzenia kręgosłupa, a od 2010r. orzekano u niej całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Stan zdrowia ulega stałemu pogorszeniu i obecnie nie jest ona w stanie pracować nie tylko w gospodarstwie rolnym, ale i w gospodarstwie domowym (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie prawomocnego orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z 6 czerwca 2013r., która uznała, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych

dowodów faktycznych i prawnych, które miałyby wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.17).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona T. K. jest rolniczką. Ma (...)Do (...). ubezpieczona miało ustalone prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 4 sierpnia 2011r. k.86-87 akt rentowych). W dniu 22 kwietnia 2013r. ubezpieczona wystąpiła do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym na dalszy okres (wniosek k.123 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Rzeczoznawcę, który w orzeczeniu z 17 maja 2013r. uznał ubezpieczoną za trwale całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym od 1 maja 2013r. (wypis z orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy z 17 maja 2013r. k.137 akt rentowych). Wobec zgłoszenia przez lekarza inspektora orzecznictwa lekarskiego zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy, ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, która w orzeczeniu z 6 czerwca 2013r. nie uznała ubezpieczonej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym (zarzut wadliwości orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy k.138v i wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z 6 czerwca 2013r. k.141 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 17 czerwca 2013r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 17 czerwca 2013r. k.146 akt rentowych).

Biegli lekarze o specjalizacjach neurolog, kardiolog, specjalista chirurgii naczyniowej, okulista i pulmonolog rozpoznali u ubezpieczonej zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią oraz okresowym zespołem bólowym bez objawów ubytkowych, przewlekłą, łagodną astmę oskrzelową, żylaki kończyn dolnych oraz jaskrę prostą w wywiadzie stwierdzając, że stan zaawansowania tych schorzeń nie powoduje u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Biegli wskazali, że zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez ubytków neurologicznych mogą okresowo powodować zespół bólowy i ograniczać sprawność i wówczas powinny być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy. Łagodna astma wymaga leczenia i okresowej kontroli, ale nie spowoduje całkowitej niezdolności do pracy. Również żylaki podudzi wymagają leczenia, w tym ewentualnie leczenia operacyjnego, ale nie stanowią podstawy do orzeczenia niezdolności do pracy. Podobnie podejrzenie jaskry przy unormowanym ciśnieniu śródgałkowym i prawidłowej ostrości wzroku nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia biegłych lekarzy neurologa, kardiologa, specjalisty chirurgii naczyniowej, okulisty i pulmonolog k.22-27 akt sprawy).

Również biegły ginekolog w wydanej opinii stwierdził, że u ubezpieczonej nie występuje całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Biegły rozpoznał u ubezpieczonej obniżenie przedniej i tylnej ściany pochwy ze współistniejącymi zaburzeniami oddawania moczu. W ocenie biegłego obniżenie narządu rodowego z zaburzeniami oddawania moczu jest wskazaniem do leczenia operacyjnego. Do tego czasu i w okresie pooperacyjnym przeciwwskazany jest duży wysiłek fizyczny. Powyższe schorzenie nie narusza jednak prawidłowego funkcjonowania organizmu w stopniu powodującym ograniczenie zdolności do pracy w rozumieniu rentowym (opis badania przez biegłego ginekologa k.43 akt sprawy i opinia biegłego ginekologa k.49 akt sprawy).

Ubezpieczona prowadzi gospodarstwo rolne wraz z mężem S. K.. Powierzchnia gospodarstwa wynosi około 12 ha, jest ono wyposażone w ciągnik i podstawy sprzęt do ciągnika. W gospodarstwie uprawiane jest zboże oraz prowadzona jest hodowla krów - w kwietniu 2013r. w ilości 7 sztuk. Większość prac wykonuje mąż ubezpieczonej (kwestionariusz zawodowy do wniosku o rentę k.126 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonej k.40-40v – nagranie od minuty 1 do 4).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej T. K. podlegało oddaleniu

Zgodnie z art.21 ust.1 i 2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) renta rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki: podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ustępie 2, jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art.20 ust.1 i 2 ustawy, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. W myśl art.21 ust.5 w/w ustawy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty rolniczej wymagało ustalenia czy u ubezpieczonej w dalszym ciągu istnieje całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Sporządzone na tę okoliczność opinie zespołu biegłych lekarzy złożonych ze specjalistów z zakresu neurologii, kardiologii, chirurgii naczyniowej, okulistyki i pulmonologii oraz opinia biegłego ginekologa nie dały podstaw do uznania, że ubezpieczona jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W złożonych opiniach biegli wskazali na istniejące u ubezpieczonej schorzenia z zakresu narządu ruchu – zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym, ale bez ubytków neurologicznych oraz współistniejące schorzenia w postaci łagodnej astmy, żylaków kończyn dolnych, jaskry prostej w wywiadzie oraz obniżenia narządu rodowego z zaburzeniami oddawania moczu wskazując, że aktualny stan zaawansowania tych schorzeń nie sprowadza u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, choć wszystkie te schorzenia powinny podlegać dalszemu leczeniu i okresowej kontroli lekarskiej, a w przypadku żylaków kończyn dolnych oraz obniżenia narządu rodowego wskazane jest leczenie operacyjne. Okoliczność ta nie wpływa jednak na zdolność ubezpieczonej do pracy w gospodarstwie rolnym w rozumieniu rentowym, z tym zastrzeżeniem, że w okresie przed i po operacji przeciwwskazane jest podejmowanie przez ubezpieczoną dużego wysiłku fizycznego. Ponadto okresowe zaostrzenia dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa powinny być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy.

Analizując przedmiotowe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały przez specjalistów z zakresu medycyny, a ponadto poprzedzone zostały analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinie są spójne i rzeczowe oraz przekonujące. Należy wskazać, że ubezpieczona nie zgodziła się z oceną stanu jej zdrowia przedstawioną przez biegłych w opinii z 28 października 2013r. (na k.27 akt sprawy), ale nie przedstawiła umotywowanych zastrzeżeń do tej opinii. Należy wskazać, że subiektywna ocena osoby ubiegającej się o rentę nie podważa ustaleń biegłych z zakresu medycyny, którzy w oparciu o posiadaną wiedzę i doświadczenie przedstawiają zobiektywizowaną ocenę stanu zdrowia danej osoby w kontekście jej zdolności do wykonywania pracy.

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności Sąd uznał odwołanie ubezpieczonej za nieuzasadnione i dlatego na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie to oddalił.